

Jeg håber, at de radikale vælgere har forståelse for, at det ikke er nemt, eftersom den nye regering har flertal med sit parlamentariske grundlag, Dansk Folkeparti, eller kan bruge Socialdemokratiet.

Det Radikale Venstres politik er den samme før som under og efter valget. Vi vil fremsætte vores egne forslag, og vi vil forholde os til regeringens forslag sag for sag. Vi vil være en kritisk og konstruktiv opposition, for sådan en skal en regering nu engang have.

Jeg vil gerne kvittere for statsministerens åbningsredegørelse. Det er jo blevet moderne at offentliggøre karakterer, men det vil jeg ikke gøre, for en karakter er ikke i sig selv særlig informativ.

Regeringens udgangspunkt var jo på en måde dårligt, den har ikke haft mange dage til at komme ud af valgkampretorikken og til at forberede sig på, at nu er det pludselig alvor og nu fanger bordet. Det er en formildende omstændighed, når man skal bedømme indholdet, for det er ikke nok, at man kan sætte ord sammen i tilpas korte hovedsætninger. Formen var ganske god, indholdet var til gengæld ganske mangelfuldt. Man kunne sige, at emnet var misforstået.

Redegørelsen ligger i forlængelse af valgkampen, budskaberne var genkendelige, og det er jo i virkeligheden også al ære værd, men vi har stadig væk til gode at få at vide, hvordan regeringen vil gennemføre sin politik, og hvordan regeringen vil få økonomien til at hænge sammen.

Det er lidt ærgerligt, og derfor bliver debatten i dag formentlig også noget tynd, men vi har slået os til tåls med, at regeringen vil skulle fremlægge sine forslag, og dem er vi til gengæld mere og mere spændte på.

Kl. 14.55

Det er med stor tilfredshed, at jeg kan notere mig, at regeringen ganske nøje vil følge den tidligere regerings økonomiske politik. Målene i »En holdbar fremtid – Danmark 2010« bliver fastholdt, og det vil sige, at gælden skal være halveret i 2010, stigningen i det offentlige forbrug skal holdes i kort snor, der skal 100.000 flere i arbejde, og det vil sige, at arbejdsstyrken skal udvides ganske meget. Der skal altså føres en ret stram økonomisk politik, nøjagtig som SR-regeringen havde lagt frem i sit finanslovforslag. Det hører som bekendt med til fastkurspolitikken, og også den vil VK-regeringen følge, hvilket jeg heller aldrig nogen sinde har været i tvivl om. Og det vil jeg gerne rose regeringen

for. Det Radikale Venstre lover at holde VK-regeringen fast på disse mål.

Dengang SR-regeringen offentliggjorde »En holdbar fremtid – Danmark 2010«, var der bred anerkendelse af målene, men der blev også sagt, at målene jo ikke nås af sig selv; det ville kræve reformer. Det både var og er Det Radikale Venstre enig i, og vi har jo selv bl.a. fremlagt forslag til en skattereform, hvor vi sænker skat på alle arbejdsindkomster, så det bliver mere attraktivt at tage et ekstra nap.

Vi har foreslået en reform af arbejdsmarkedspolitikken, hvor kravet om 75 pct.s aktivering erstattes af en målrettet jobformidling. Den samme type reform vil vi gerne gennemføre for de mennesker, der ikke er forsikrede, og vi vil gerne bruge samme metode i integrationen.

Endelig har vi lagt op til nytænkning og nye løsninger i den offentlige sektor, bl.a. gennem regelforenkling og stop for kontroltyranniet. Det er, fordi vi gerne vil give de offentligt ansatte større frihed og mere ansvar, når de skal skabe velfærden i hverdagen, for det er jo netop dér, i mødet mellem borgeren og medarbejderne i den offentlige sektor, velfærden skabes i hverdagen. Det er jo ikke nok med flere ressourcer; der skal flere ressourcer til, men det er ikke nok i sig selv.

Vi er også i Det Radikale Venstre enige i, at der skal være valgmuligheder for borgerne, og det er der jo også allerede i dag på utrolig mange områder. I virkeligheden er det svært at se, hvor det nye er i den sundhedspolitik, der er gjort rede for i regeringsgrundlaget, men det får vi formentlig mere at vide om.

Men det er ikke nok med mere valgfrihed; det gør det ikke alene. Det vil jo bare betyde, at det er borgerne, der skal vælge på hylderne og dermed agere markeds kræfter, dvs. så at sige stemme med fødderne. De varer, der ikke bliver efterspurgt, må så fjernes fra hylderne, ligesom den fødeafdeling, der ikke efterspørges, må lukkes, eller den skole, der ikke har det rette karaktergennemsnit og derfor fravælges, må lukke.

Vi er spændt på, hvordan det såkaldt frie valg, som især Venstre beskriver det, overhovedet kan lade sig gennemføre i praksis, og jeg hæfter mig ved det, den nuværende finansminister, hr. Thor Pedersen, sagde som ordfører i december 2000, mener jeg det var: Det er jo de fysiske rammer, der sætter grænserne.

Uanset mulighederne for frie valg bør det være et krav, at kvaliteten skal være i top i alle de offentlige institutioner. Det kræver dygtig ledelse, høj faglig standard og motiverede medarbejdere.